

ΑΥΓΕΡΙΝΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ – ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΕΡΓΩΝ ΜΙΣΘΩΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ

Η σημερινή δουλειά αποτελεί σημαντικό βήμα για τη δράση των ταξικών δυνάμεων στον κλάδο στην προσπάθεια που κάνουμε καθημερινά να παρέμβουμε σε χώρους δουλειάς για την οργάνωση των εργαζόμενων αλλά και των χιλιάδων ανέργων που προστίθενται διαρκώς στην ατέλειωτη λίστα ανεργίας.

Έχει αξία να σταθούμε σε κάποια ενδεικτικά σημεία που φέρνουν στο προσκήνιο το διαχρονικό χαρακτήρα της επίθεσης, αποκαλύπτουν το δρόμο μέσω του οποίου φτάσαμε εως εδώ σήμερα.

Η επίθεση ξεκίνησε πολύ πριν την κρίση σε καιρούς υψηλών ρυθμών ανάπτυξης. Από τα τέλη του '90 και τις αρχές της δεκαετίας του 2000 γενικεύτηκε η εφαρμογή των ελαστικών εργασιακών σχέσεων στον κλάδο.

Ξεκινώντας από τους μεγάλους Κατασκευαστικούς Ομίλους επεκτάθηκε σε κάθε Τεχνική και Μελετητική Εταιρεία. Δόλωμα στη φάκα αποτέλεσαν οι τότε φοροαπαλλαγές για τους Μισθωτούς Μηχανικούς που με το μπλοκάκι φορολογούνταν ως αυταπασχολούμενοι, ενώ από τότε οι ταξικές δυνάμεις προειδοποιούσαν για το που θα οδηγήσει αυτή η ρύθμιση των εργασιακών σχέσεων με τη στήριξη του αστικού κράτους.

Βεβαίως από τον καιρό της μεγάλης «άνθησης» των κερδών, η εργοδοτική τρομοκρατία στο χώρο δουλειάς επέβαλε 12ωρη εργασία προκειμένου να παραδοθεί το έργο στην ώρα του, χωρίς πληρωμή υπερωρίας, ένας Μηχανικός να κάνει δουλειά για δύο.

Ταυτόχρονα εξαφανίστηκαν και οι συμβατικές υποχρεώσεις της εργατικής νομοθεσίας: Άδεια μητρότητας και Επίδομα μητρότητας –Ετήσια Άδεια και Άδεια ασθένειας και ο κατάλογος δεν έχει τέλος: Η αποζημίωση απόλυσης στις περισσότερες περιπτώσεις και μόνο εάν ο εργαζόμενος συνειδητοποιούσε το χαρακτήρα της εξαρτημένης εργασίας του, έπρεπε να διεκδικηθεί δικαστικά, καθώς δεν υπήρχε η έννοια της ΣΣΕ και της οργάνωσης του εργαζόμενου στο σωματείο. Εδώ έβαλε πλάτη ο υποταγμένος εργοδοτικός συνδικαλισμός του ΣΤΥΕ και της ΟΣΕΤΕΕ που δεν αναγνώριζε το μπλοκάκι ως εξαρτημένη εργασία. Είναι οι ίδιοι εργοδοτικοί συνδικαλιστές που σήμερα πανηγυρίζουν για το επίτευγμα της υπογραφής ΣΣΕ με μείωση μισθών κατά 18% με τους εργολήπτες της ΠΕΔΜΗΕΔΕ.

Όμως η εκτόξευση της κερδοφορίας στην οποία συντέλεσε η ισοπέδωση των εργασιακών δικαιωμάτων δεν εμπόδισε την εκδήλωση της κρίσης στον κλάδο.

Η ανεργία στον κλάδο υπήρχε πριν από την κρίση.

Οι αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα έρχονται από 2 δεκαετίες νωρίτερα.

Παρά το πρώτο βήμα που έγινε με την κατοχύρωση ΣΣΕ του Σωματίου Μισθωτών Τεχνικών που περιλάμβανε τους εργαζόμενους με Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών, το 2007 και 2008, ο συσχετισμός επιδεινώθηκε σημαντικά με την επίδραση της κρίσης. Ο εφεδρικός στρατός ανέργων του κλάδου πιέζει συνολικά την τιμή της εργατικής δύναμης προς τα κάτω, συντελεί στην αφαίρεση ακόμα και στοιχειωδών κατακτήσεων των προηγούμενων ετών. Πλέον μετατρέπονται σε θέσεις ελαστικής εργασίας όσες σταθερές θέσεις απέμειναν ώστε να απαλλαγούν οι εργοδότες από ασφαλιστικές εισφορές και περιττά δικαιώματα. Οι όμιλοι απολύουν μισθωτούς με ΔΠΥ χωρίς κανένα όριο απολύσεων. Δεν υπάρχει επίσημη καταγραφή της ανεργίας στον κλάδο για τους Τεχνικούς. Είναι χαρακτηριστικό ότι τα στοιχεία δείχνουν μείωση των μισθωτών με ταυτόχρονη αύξηση των αυταπασχολούμενων. Σε αυτήν την κατηγορία καταγράφονται οι άνεργοι.

Μετά την απόλυση όμως τι; Όσοι Μισθωτοί έχουν επίδομα ανεργίας αυτό δεν αρκεί ούτε για να καλύψει τις μηνιαίες ασφαλιστικές εισφορές για το ΤΣΜΕΔΕ. Οι υπόλοιποι ασφαλισμένοι στο ΤΣΜΕΔΕ και στον ΟΑΕΕ δε δικαιούνται ούτε καν αυτό το πενιχρό επίδομα. Ο άνεργος ασφαλισμένος στο ΤΣΜΕΔΕ ξεκινά με ένα χρέος 5.000 Ευρώ, την επόμενη της απόλυσης για να μπορεί να έχει ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Οι υπόλοιποι συνάδελφοι του ΙΚΑ δεν έχουν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη εάν δεν πληρούν τις προϋποθέσεις.

Την ίδια ώρα αδυνατούν να έχουν ασφαλιστική κάλυψη και όσοι εργάζονται εφόσον ο μισθός δεν αρκεί για να καλύψει τις υπέρογκες ασφαλιστικές εισφορές, που ξεπερνούν μετά τις νέες αυξήσεις τα 420 Ευρώ το μήνα.

Τι προτείνουν όμως τα μονοπώλια, οι κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις που υποκλίνονται στο μονόδρομο της Ε.Ε. και οι συνδικαλιστικοί εκπρόσωποι τους;

Ισχυρίζονται ότι υπάρχει πληθώρα μηχανικών τους οποίους δεν μπορεί να απορροφήσει η αγορά της Ελλάδας και υποδεικνύουν να ακολουθήσουμε τα βήματα των προγόνων μας προς τη μετανάστευση.

Προτείνουν να αποκτήσει το επάγγελμα ξανά «αξιοπιστία» και δείχνουν το δρόμο προς τις πιστοποιήσεις, την επανειδίκευση, με ακριβοπληρωμένα σεμινάρια.

Ως λύση στο πρόβλημα της ασφάλισης προτείνουν τη διακοπή του επαγγέλματος 6 μήνες το χρόνο: Δηλαδή μισή ασφάλιση, μισή εργασία και η υπόλοιπη μισή μάυρη ανασφάλιστη, δύο ζωές για να κατοχυρωθεί μια σύνταξη.

Ζητούν νέες θυσίες στο όνομα των μεγάλων επενδύσεων που έρχονται, αρκεί να σταθεροποιηθεί η οικονομία. Τους απαντάμε:

- Δεν υπάρχει μόνιμη λύση στο πρόβλημα της ανεργίας όσες χώρες και εάν αλλάξει ο μετανάστης, την ίδια ώρα που η καπιταλιστική κρίση ξαναχτυπά το σύνολο της Ε.Ε.
- Όσες πιστοποιήσεις και εάν συλλέξει δε θα ανοίξουν δουλειές με δικαιώματα.
- Η καπιταλιστική ανάπτυξη δεν εξαλείφει την ανεργία. Τα δικαιώματα που χάνονται δε θα γυρίσουν πίσω με την ανάκαμψη. Αντίθετα θα ζητηθούν νέες θυσίες για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και τη διατήρηση της ανάπτυξης και της κερδοφορίας των ομίλων.

Η πάλη ενάντια στην ανεργία είναι άρρηκτα δεμένη με την πάλη για τον άλλο δρόμο ανάπτυξης.

Η εισήγηση παρουσιάζει ένα πλαίσιο πάλης που απαντάει στις ανάγκες των άνεργων και των οικογενειών τους στο σήμερα. Ένα πλαίσιο πάλης που θα αποτελέσει το βασικό άξονα συσπείρωσης δυνάμεων του κλάδου στην κατεύθυνση του άλλου δρόμου ανάπτυξης.

Στο χώρο των Μισθωτών, έχουν ήδη παρθεί μια σειρά από αγωνιστικές πρωτοβουλίες με σκοπό την υπεράσπιση δικαιωμάτων συναδέλφων:

- με καταλήψεις στο ΤΣΜΕΔΕ
- αγωνιστικές παρεμβάσεις ώστε να σφραγιστούν τα βιβλιάρια υγείας όλων των συναδέλφων, ανεξάρτητα από το πόσα χρωστούν κλπ.

ΔΕΝ αρκούν όμως

Απαιτείται κλιμάκωση και συντονισμός με κοινές δράσεις και παρεμβάσεις

Και σε αυτό βοηθάει η σημερινή ημερίδα.

Προχωρήσαμε, πριν μια εβδομάδα, σε κάλεσμα επιτροπής άνεργων μηχανικών – τεχνικών. Στο πλαίσιο πάλης που προτείνει η εισήγηση και το οποίο είναι κοινή βάση για τον κλάδο, στεκόμαστε στα παρακάτω σημεία που αφορούν ιδιαίτερα τους άνεργους Μηχανικούς:

- Πλήρης και δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για άνεργους και υποαπασχολούμενους μηχανικούς και τεχνικούς χωρίς όρους και προϋποθέσεις, με κάλυψη από το κράτος της χρηματοδότησης στο 100%, συμπεριλαμβανομένων και των οικογενειών τους.
- Επίδομα ανεργίας για τους άνεργους συναδέλφους ανεξάρτητα από τον τρόπο αμοιβής τους (μισθό, ΔΠΥ) χωρίς όρους και προϋποθέσεις στο 80% του βασικού μισθού έως ότου βρουν δουλειά.

Όμως η πάλη για μέτρα ουσιαστικής προστασίας των άνεργων δεν μπορεί να διαχωριστεί από τα αιτήματα:

- για πλήρη και σταθερή εργασία για όλους (5νθήμερο -7ωρο -35ωρο)
- κατάργηση των ελαστικών μορφών απασχόλησης
- κλαδικές ΣΣΕ που να ικανοποιούν τις σύγχρονες ανάγκες

Πάνω σε αυτές τις συγκεκριμένες αιχμές πρέπει να επιταχύνουμε το βηματισμό μας με τους οικοδόμους και τους αυτοαπασχολούμενους για πρωτοβουλίες το επόμενο διάστημα.

Με αισιοδοξία ότι η σημερινή μας δουλειά θα αποτελέσει τομή για την οργάνωση της απερίθρευσης στον κλάδο, συνεχίζουμε στην ρότα της μόνιμης διεξόδου προοπτικής: Το δρόμο της αποδέσμευσης από την ΕΕ, της διαγραφής τους χρέους, της κοινωνικοποίησης των μονοπωλιακών ομίλων.